

SADRŽAJ

Prvi deo
IDI JOŠ VIŠE!

- 1) Put simbola je opasan
jer je lak i zavodljiv. 7
- 2) U džepu jakne napipavam uglancani
novčanik koji mi je ostao od strica. 8
- 3) Prolazimo pored grada Louna. 9
- 4) Gore smo. 10
- 5) Klimam glavom,
osvrćem se oko sebe. 12
- 6) Visim na uzanom listu za koji me
vezuje mreža tankih kanapa. 14
- 7) Letim jer sam sreo Mardžija. 15
- 8) „Drži se struje!“ čujem u slušalici. 19
- 9) „Švejk je bio kul“, munuo me je u
grudi Mardži u „Fraktalu“, „ali me je
kupilo momče s bokalom, ja sam ti,
zapravo, iz Valmeza!“ 21
- 10) Zahvaljujući čemu sada mogu da
posmatram kako se među strmim
bazaltnim kupama roje hipsteri
s raznobojnim krilima. 23

- 11) Istina, malko grčevito stežem uzde. 26
- 12) Gde li je istočnjak s telom bika,
Konštanc Hrubi? 28
- 13) Gde je ispario politički komesar
s riđom, konjskom glavom? 30
- 14) Gde li je nestala Hafina? 32
- 15) Cepali smo majice, grizli jezike, uvtali
zglobove, kidali živce, ali nismo uspeli
da se približimo jedno drugom. 36
- 16) Ne da mi se. 38
- 17) Ništa drugo mi ne preostaje. 41
- 18) Šušti, pucketa, krči. 42
- 19) Imam neopisivu želju da barem
još jednom preskočim livadu,
obletim oko onog brda. 44
- 20) Na putu nazad zaustavljamo se
na prostranom pustom seoskom trgu
na čijem kraju dominira svetlucava
vijetnamska pijaca. 46
- 21) Mardži daje primer. 51
- 22) U zamašćenu zavesu na ulaznim
vratima umotava se, sa spoljne strane,
nečije telo. 55
- 23) Sedamo u „megan“,
lupamo vratima. 57

- 24) *Put simbola je opasan jer je lak
i zavodljiv*, ponovo mi se vrzma po glavi
na pokretnim stepenicama metroa. 59
- 25) Slepa žena je u međuvremenu sve
obišla i već ide sa suprotne strane. 61

Drugi deo

PRAVILA SMEŠNOG PONAŠANJA

- 1) Krošnje akacija obavijene su
svetlucavom dugom. 63
- 2) Predveče sedam za noutbuk,
kao i većina sugrađana. 68
- 3) Zovem doktorku Junkijanovu. 71
- 4) Prilikom sledeće posete opet se
ne mogu načuditi koliko je
otac koji spava krupan. 74
- 5) Prilikom sledeće posete lekar,
uredno obrijanog podbuhlog lica
punog sitnih bora, odvodi me u stranu. 78
- 6) Kod kuće otvaram flašu moldavskog konjaka
kupljenog kod devojke
s ruskim akcentom u dragstoru
u Sudomjerskoj ulici. 79
- 7) Sledećeg dana me lekar, uredno
obrijanog lica, obaveštava da su oca
sa intenzivne nege prebacili
na odeljenje anestezije i reanimacije. 82

- 8) Džedžim tako na stolici
pored kreveta i govorim. 84
- 9) Dr med. Puhvaldek bez predaha
obilazi svoje odeljenje. 87
- 10) Puhvaldek naglo usmerava
korak ka našem sarkofagu. 90
- 11) Kao uvod u sledeću posetu lekar mi
saopštava da je kucnuo čas. 92
- 12) Stavljam šolju na pod,
nigde drugde nema mesta. 96
- 13) Kod kuće sedam za noutbuk,
otvaram poštu. 97
- 14) U deset do četiri
približavam se crkvi. 98
- 15) Budim se, uzimam mobilni. 108
- 16) Prvi put me je povodom toga
zvao pre oko pola godine. 110
- 17) Takođe, čini mi se da je malčice
bio ljubomoran. 112
- 18) Ležim na tepihu,
preslušavam snimak. 115
- 19) Ležim na tepihu i slušam. 122
- 20) Ležim na tepihu, slušam i polako
shvatam ko je bio moj otac. 127
- 21) Ležim i ispijam moldavca. 131
- 22) Ležim i puštam
uspomene da teku 132

- 23) I to je sve. 135
- 24) Prodavačica sedi poput džaka
krompira na stolici, naslonila je plavu
glavicu o zid i pravilno diše. 137

Treći deo

GROBLJE NA PLAŽI

- 1) Noćni vazduh fijuče kroz odškrinuti
prozor i naduvava zavesu boje cimeta..... 139
- 2) Pre nedelju dana, kao i uvek, blenuo
sam u noutbuk, kad mi je sinula ideja. 141
- 3) S užarenog perona u gradu
Konstanci vidimo more..... 143
- 4) Dobrodošlicu nam želi grad Tulča,
iza kog se Dunav grana u neistraženu
mrežu kanala, prolaza, jezera,
bara i trščaka. 145
- 5) Stojim na galeriji vidikovca
kod hotela „Lebada“. 148
- 6) Prilazi Rulpo, prati ga gospodin
u ružičastoj košulji koji jako hramlje. 150
- 7) Smenjujemo se u veslanju, teramo
insekte, pljujemo preko palube. 153
- 8) Naveče treba da nađemo što
suvlje ostrvce za noćenje. 157
- 9) U snu vodim borbu protiv najezde
smeđih pacova koji kroz rupu na zidu
prodiru u moju vinogradsku kuhinju..... 159

- 10) Momci se od rane zore
bacaju na pecanje. 161
- 11) Veslamo, gutamo tablete,
znojimo se. 165
- 12) Po njegovom povratku ukrcavamo
se i nastavljamo. 167
- 13) Tako dva-tri dana lutamo
po vodenim površinama
čiji nam nazivi izmiču. 171
- 14) U noći me budi dobovanje kapljica
po platnu. 173
- 15) Veslamo i veslamo. 176
- 16) Sunce prži. 176
- 17) Momci se ljušte. 177
- 18) Zamahujem veslima, dišem piskutavo
i odajem se površnim razmišljanjima. 177
- 19) Nasred jezera smo. 178
- 20) Tako to treba da bude,
govorim sam sebi. 178
- 21) Vazduh preseca glasno zujanje. 179
- 22) Zamahujem veslima. 179
- 23) Po lokvanjima hitro
poskakuje veliki pauk. 180
- 24) Rulpo sa uživanjem puši,
štapićem vadi mušice iz čaja
i pripoveda o stricu. 180

- 25) Preko neba promiče
čitav atlas ptica. 181
- 26) Povremeno nalećemo na ribare
u krhkim crnim gondolama. 182
- 27) Plovimo kroz strog, prav kanal. 183
- 28) Sa crnog stuba koji izviruje
iz crne vode crnog kanala uzdiže se
kao čađ crni ibis i nečujno odleće. 185
- 29) Nas dvojica iskaćemo
na kamenitu obalu. 188
- 30) Kraj se odigrava u kancelariji
Gospodina trbonje, kome vraćamo brodić.. 190
- 31) Čučimo na velikom kamenju koje uokviruje
centralni kanal. 191
- 32) Predveče se izležavam na padini
iza naseljenog mesta Sulina. 194
- 33) To je činjenica, govorim sam sebi,
to je činjenica. 196
- 34) Pribijam se uz ogradu. 198
- 35) Dahtanje krava gubi se u Sulini. 200

Onima koji govore da im je svejedno za sve, nije svejedno... jer oni kojima jeste svejedno, to ne govore.

Anri de Tuluz-Lotrek

Prvi deo

IDI JOŠ VIŠE!

1) *Put simbola je opasan jer je lak i zavodljiv.*

Ko je to napisao, zaboga, nikako ne mogu da se setim. Jedan od gomile autora po čijim spisima ove godine preturam. Sedim na zadnjem sedištu „megana“, jurimo u pravcu Lonunā.¹ Vozi Mardži, pored njega ceri se Rulpo. Tako se predstavio – Rulpo. Njegovo lice, oštrih crta, ispunjava širok osmeh, uvek spreman za sve i svakog, a iza tog osmeha krije se čudnovato nedefinisan čovek.

„I?“ smejulji se.

„Da, da“, govorim.

---

¹ Louni su grad u severozapadnom delu Češke. (Prim. prev.)

„Osećaš kako se bliži?“, šuška. „Jesi svestan toga? Osećaš? Ono kao ssss – aaa?“ pokušava da mi prenese neko svoje adrenalinsko ili ne znam kakvo iskustvo.

„Nešto osećam“, popuštam.

„A šta?“

„Verovatno da je sada prekasno da se izvučem iz ovoga.“

„I to se dešava“, iskezi se, „ali ako to ne uradiš, izgledaćeš sebi kao šonja, a to ipak ne želiš, zar ne?“

„Hm“, kažem.

Vidi da iz mene ništa više neće izvući, zato se okreće, stavlja slušalice, osmehom obasjava drum i udubljuje se u ritmično taktiranje.

2) U džepu jakne napipavam uglancani novčanik koji mi je ostao od strica.

Stric je celoga života bio kicoš, samouki slikar, percipirao je svet kao mrtvu prirodu s nedovršenim doručkom. Naročito je voleo da slika svinjokolje, precizno izvedene svinjske polutke, iznutrice, daske s krvavicom što se puši. Ponekad i kasapina, ali samo kapu,

potiljak i leđa, ljude nije umeo da slika. Znojio se dok je radio, iz tuba je na paletu istiskivao raznobojne crve, mešao ih je špahtlom, pućkao kubanske cigarete i teško disao. Za to vreme, strina je vodala decu gore-dole po kolonadi, kljukala ih je napolitankama samo da ne bi morala gledati kako joj stric usvinjuje stan. Nasledstvo, koje je ostavio svojim najbližima, brojalo je devedeset i osam ulja na platnu, mnoštvo poverilaca i dva do tri vanbračna deteta. Njegov buđelar služi mi kao komplet za preživljavanje, dokumenta, novčanice, žileti, kanap, pakovanje od 1,0 mg ksanaksa za slučaj neočekivanih psihičkih tegoba i tabla stilnoksa. Za slučaj da me sudbina primora da spavam u kanalu. Za prvih par dana.

Vadim i gutam jedan ksanaks. Miligram je ništa, radije guram pod jezik još jednu polovinu.

3) Prolazimo pored grada Louna.

Iza poslednjih kuća pruža se predeo s vulkanskim kupama. Vrhovi i brda, vrhovi i brda. Upućujemo se najbližem od njih. Planina se približava. Plavetnilo obronaka prelazi